

Sylwia Tyl

Katedra Kościelnego Prawa Publicznego i Konstytucyjnego KUL

MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA NAUKOWA
Z OKAZJI ROZPOCZĘCIA ROKU WIARY
„PORTA FIDEI. PRZEKAZ WIARY W PRAWIE KOŚCIOŁA”
LUBLIN, 18 PAŹDZIERNIKA 2012

Dnia 11 października 2012 r. rozpoczął się Rok Wiary, który zgodnie z wolą Ojca świętego Benedykta XVI, stanowi szczególną okazję do tego, aby promować i rozpowszechniać nauczanie Soboru Watykańskiego II oraz Katechizmu Kościoła Katolickiego, a przede wszystkim odnowić i wzmocnić wiarę ludu Bożego.

Z okazji rozpoczęcia Roku Wiary, 18 października 2012 r. na Wydziale Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II zorganizowano Międzynarodową Konferencję Naukową nt. „Porta Fidei. Przekaz wiary w prawie Kościoła”, która stanowiła doskonałą okazję do spojrzenia na Rok Wiary i przekaz wiary przez pryzmat prawa kanonicznego. Konferencję zorganizowali: Instytut Prawa Kanonicznego oraz Katedra Teologii i Norm Ogólnych Prawa Kanonicznego.

Przed oficjalnym otwarciem konferencji odbyła się msza św. w Kościele Akademickim, której przewodniczył bp dr hab. Artur G. Miziński, biskup pomocniczy Archidiecezji Lubelskiej, natomiast homilię wygłosił ks. dr Adam Kaczor.

Otwarcia konferencji oraz powitania uczestników dokonał ks. dr hab. Krzysztof Burczak, prof. KUL – prodziekan WPPKiA, który stwierdził, że konferencja wpisuje się w obchody Roku Wiary na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i stanowi pogłębioną refleksję intelektualną. Prodziekan życzył prelegentom i uczestnikom takiej konferencji, która pogłębi wiarę i da impuls do świadczenia o Jezusie Chrystusie.

Konferencja została podzielona na trzy sesje. W każdej z nich wygłoszono po dwa referaty.

Pierwszą sesję, której przewodniczył dr A. Kaczor, rozpoczął referat ks. prof. Arturo Cattaneo pt. „Kodeks Prawa Kanonicznego jako ostatni dokument Vaticanum II dla Kościoła łacińskiego”. W swoim wystąpieniu Prelegent na początku zaznaczył, iż papież Benedykt XVI wybierając datę rozpoczęcia Roku Wiary, która przypada w pięćdziesięciolecie otwarcia Soboru Watykańskiego II i dwudziestolecie Katechizmu Kościoła Katolickiego, chciał podkreślić ważność tych dokumentów, które zostały ofiarowane w celu ożywienia wiary. Autor przypomniał, że Sobór Watykański II umoż-

liwił odnowę wielu aspektów doktryny eklezjologicznej, obejmujących m.in. wymiar duchowy, misteryjny, eucharystyczny, ale trzeba mieć na uwadze fakt, że soborowa odnowa eklezjologiczna odnosiła się także do prawa kanonicznego, a jako przykład wskazał pojęcie Kościoła jako „ludu Bożego”. Kodeks Prawa Kanonicznego z 1983 r. przyznał wielkie znaczenie temu pojęciu, gdyż taki tytuł nadano księdze drugiej, która jest najobszerniejsza i najważniejsza spośród siedmiu ksiąg. W podsumowaniu Autor stwierdził, iż Kodeks należy studiować, interpretować i aplikować w horyzoncie wiary, z głębokim zamysłem kościelnym, bo w ten sposób będzie skuteczny w posłudze wiary.

Referat zatytułowany „Inspiracje eklezjologiczne we współczesnej kanonistyce” został wygłoszony przez ks. dr. hab. Mariana Stasiaka, prof. KUL. Autor zaznaczył, że teologia i prawo kanoniczne to dwie odrębne dyscypliny, jednak należy znaleźć podstawy teologiczne dla uzasadnienia prawnego rygoryzmu Kościoła. Prelegent podkreślił, że współczesna kanonistyka koncentruje się na racji bytu i roli prawa, ale prawo kanoniczne domaga się zrozumienia, wyjaśnienia i akceptacji. Zaznaczył także, że prawo funkcjonuje tam, gdzie ludzie znają jego wartość. W konkluzji Prelegent stwierdził, że prawo wywodzi swoją genezę z treści wiary, ale także prawo stanowi formę przepowiadania wiary. Prawo kanoniczne wyrasta z natury zbawczej Kościoła, a można to zrozumieć dzięki nauce Soboru Watykańskiego II.

Sesji drugiej przewodniczył ks. dr hab. Mirosław Sitarz, prof. KUL. Pierwszy referat tej sesji wygłosił bp A. Miziński pt. „Wiara rodzi się ze słuchania – przepowiadanie słowa Bożego w prawodawstwie powszechnym Kościoła łacińskiego”. Autor stwierdził, że Sobór Watykański II nie wydał wprawdzie dokumentu poświęconego *stricte* kwestii przepowiadania słowa Bożego, ale zainspirował rozwój teologii przepowiadania. Zagadnienia związane z przepowiadaniem słowa Bożego znalazły się w centrum problematyki soborowej. Ojcowie soborowi odkryli na nowo wartość słowa Bożego i jego aktualność. Prelegent przypomniał, że podstawową formą realizacji przez Kościół misji nauczania jest posługa słowa Bożego i od niej zależy wzrost wiary ludu Bożego. Autor zwrócił uwagę na to, że KPK z 1983 r., będący podstawowym dokumentem ustawodawczym Kościoła, ukazuje, jak duże znaczenie ma przepowiadanie słowa Bożego. Podmiotem odpowiedzialnym za przepowiadanie jest papież i Kolegium Biskupów, a w Kościołach partykularnych zadanie to zostało powierzone biskupom diecezjalnym. Uprawnionymi do przepowiadania słowa Bożego są także prezbiterzy i diakoni, z zachowaniem przepisów Kodeksu i prawa partykularnego. Do zwykłych form przepowiadania zaliczono homilię, kazanie i konferencję. Natomiast specjalną formą przepowiadania są: rekolekcje, święte misje i inne formy przepowiadania dostosowane do miejscowych potrzeb. Szczególną formę przepowiadania stanowi przepowiadanie słowa Bożego za pomocą środków społecznego przekazu. Autor skonkludował, że przepisy prawa powszechnego w sposób wystarczający regulują przepowiadanie

słowa Bożego i słusznie pozostawiają wiele kwestii do uregulowania prawu partykularnemu.

Kolejny referat, zatytułowany „Sakramenty jako znaki i środki wyrażania i umacniania wiary”, wygłosiła dr hab. Elżbieta Szczot. Autorka w swoim wystąpieniu odniosła się do pojęcia sakramentu, jego celu i znaczenia, jakie pełni w życiu chrześcijanina. Prelegentka przypomniała, iż reforma soborowa w zakresie liturgii sprawiła, że udzielanie sakramentów świętych zostało włączone w celebrację Eucharystii. Autorka zauważyła, że normy prawa kanonicznego zgodnie z założeniami reformy soborowej, określają sakramenty jako czynności Chrystusa i Kościoła, a także ukazują ich wymiar chrystologiczny, eklezjalny oraz personalny. W swoim wystąpieniu przedstawiła także naukę Katechizmu Kościoła Katolickiego na temat sakramentów. W zakończeniu wystąpienia Prelegentka przytoczyła słowa J. Ratzingera zamieszczone w książce *Wprowadzenie w chrześcijaństwo*, który napisał, że wiara jest nawróceniem, w którym człowiek odkrywa, że ludzi się, gdy idzie jedynie za tym, co uchwytnie.

Sesja trzecia została poprowadzona przez ks. dr. hab. Tadeusza Syczewskiego, prof. KUL. Pierwszy referat tej sesji wygłosił ks. dr hab. Leszek Adamowicz, prof. KUL, pt. „Kodeks Kanonów Kościołów Wschodnich w Katechizmie Kościoła Katolickiego”, który wykazał, że Kodeks Prawa Kanonicznego, Kodeks Kanonów Kościołów Wschodnich i Katechizm Kościoła Katolickiego czerpią z dorobku doktrynalnego i dyscyplinarnego Soboru Watykańskiego II. Prelegent zwrócił uwagę na to, iż kodeksy obficie przywołują w swoich źródłach konstytucje, dekryty i deklaracje soborowe, natomiast Katechizm cytując Sobór, w niewystarczający sposób wskazuje na wykorzystanie źródeł o charakterze jurydycznym. Autor przedstawił wyniki analizy Katechizmu Kościoła Katolickiego, w którego 170 artykułach została zawarta treść odpowiadająca przepisom kanonów jednego lub obu kodeksów. KPK został przywołany 141 razy, a KKKW 21 razy wraz z KPK i raz samodzielnie. Prelegent zwrócił uwagę na to, że pomocą dla zachowania dziedzictwa obrządkowego może być własny katechizm, odwołujący się do Katechizmu Kościoła Katolickiego oraz dokumentów soborów powszechnych. Ukraiński Kościół Greckokatolicki w czerwcu 2012 r. opracował i opublikował Katechizm Kościoła Greckokatolickiego pt. *Chrystus nasza Pascha*, który odzwierciedla wyjątkowość tradycji, liturgii, teologii i ikonografii, które są ważne dla Kościołów wschodnich. Prelegent w podsumowaniu stwierdził, że może to być właściwa droga do dowartościowania wschodnich tradycji w dziedzictwie Kościoła powszechnego.

Referat pt. „Środki społecznego przekazu w promocji nauki wiary” został wygłoszony przez ks. mgr. lic. Grzegorza Delmanowicza, który stwierdził, że środki społecznego przekazu stanowią cenną pomoc w szerzeniu Dobrej Nowiny, a także wartości religijnych. Prelegent wskazał, że podstawowym tekstem soborowym, w którym zwrócono uwagę na ważność i znaczenie środków społecznego przekazu, jest dekret *Inter mirifica*, uchwalony 4 grudnia 1963 r. W swoim wystąpieniu dokonał także analizy pozostałych

dokumentów soborowych, w których odniesiono się do problematyki środków społecznego przekazu. Prelegent stwierdził, że Kościół ma prawo i obowiązek do posiadania i posługiwania się środkami społecznego przekazu w promowaniu nauki wiary, a zostało to wyrażone w Kodeksie Prawa Kanonicznego z 1983 r. Przekazywanie nauki wiary za pomocą środków społecznego przekazu domaga się tego, aby wierni chrześcijanie podejmowali współpracę w dobrym wykorzystaniu mediów, ale także wymaga to określonych działań ze strony pasterzy Kościoła, którzy ponoszą bezpośrednią odpowiedzialność za przekazywanie nauki wiary. Autor w zakończeniu zwrócił uwagę na to, że dowartościowaniu mediów w dziele ewangelizacji powinna towarzyszyć świadomość o pośrednim charakterze ich oddziaływania, a w przekazie wiary najważniejszy jest bezpośredni kontakt z człowiekiem.

Po każdej sesji przewodniczący konferencji otworzyli dyskusję z udziałem prelegentów, zaproszonych gości, profesorów i studentów. W szczególności w dyskusję zaangażowani byli: ks. prof. J. Krukowski, ks. prof. A. Cattaneo, ks. dr W. Gałązka, ks. prof. L. Adamowicz, ks. prof. M. Sitarz, ks. G. Delmanowicz. Zamknięcia konferencji dokonał Dyrektor Instytutu Prawa Kanonicznego, który wyraził wyrazy wdzięczności za zorganizowanie konferencji. Podziękował prelegentom, przewodniczącym sesji, uczestnikom, studentom i doktorantom za czynny w niej udział.

Kinga Przepiórka
Katedra Prawa Cywilnego

KONFERENCJA NAUKOWA
„DROGI KARIERY PRAWNICZEJ ABSOLWENTÓW WYDZIAŁU PRAWA KUL”
LUBLIN, 10 LISTOPADA 2012

Dnia 10 listopada 2012 r. w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II odbyła się Konferencja Naukowa pt. „Drogi kariery prawniczej absolwentów Wydziału Prawa KUL”, której organizatorami byli Stowarzyszenie Absolwentów i Przyjaciół Wydziału Prawa KUL oraz Katedra Kościelnego Prawa Publicznego i Konstytucyjnego KUL.

Otwarcia konferencji dokonali: ks. prof. dr hab. Józef Krukowski – przewodniczący Stowarzyszenia Absolwentów i Przyjaciół Wydziału Prawa, oraz prof. dr hab. Andrzej Derdziuk OFM^{Cap} – prorektor ds. nauki i rozwoju. Reprezentantem władz Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji był dr hab. Andrzej Herbet, prof. KUL, prodziekan ds. nauki.